

[Økonomiministeren]

acceptere, at vi er nogle andre, som finder, at man bør have en social udjævning både af indkomster og af formue. Men vi, der mener, at man bør foretage en udjævning via skatterne og formuepolitikken og socialpolitikken, behøver ikke være blinde for, at der i den lovgivning, vi har gennemført for at få en mindre asocial udvikling i indkomst og formue, end markedsforholdene tilsiger, kan opstå nogle utilsigtede forhold. Vi erkender, at der på nogle grænseområder kan opstå utilsigtede forhold, som medfører, at man ved en nominel indkomstforøgelse risikerer på grund af denne indkomstforøgelses placering i tilskudssystemet og skattesystemet at gå ned i disponibel indkomst.

Det er vi villige til at se på, som jeg sagde, og det behøver man faktisk ikke at anlægge embedsmandsagtige betragtninger for, som hr. Gammelgaard kaldte det; det er almindelig sund fornuft, at sådan noget kan man godt se på. Selv om man i øvrigt er tilhænger af udjævning, kan man godt være modstander af utilsigtede virkninger af de regler, vi har indført.

Jeg gør opmærksom på, at der kom nogle resultater ud af det udvalgsarbejde, som blev resultatet af den tidligere drøftelse. Man afskaffede faktisk visse skarpe aftrapninger og lavede nogle lempeligere aftrapninger, både hvad angår boligsikring, og hvad angår fripladser på daginstitutioner. Da fjernede man nogle meget kraftige eksempler på utilsigtede virkninger på den disponible indkomst.

Det er vi altså fortsat tilhængere af at finde metoder til, men jeg synes, det er fantastisk, at man her vil foregøgle tilhørerne, at ved de forslag, de konservative fremlægger her, skulle man kunne hindre, at man fik en realindkomstnedgang her i den periode, hvor samfundet bliver fattigere på grund af de stigende oliepriser.

Det, vi kan hindre, er, at denne realindkomstnedgang utilsigtet bliver forøget på specielle områder. Det er vi altså parate til at deltage i.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg skal såmænd ikke forlænge diskussionen meget, men kun bemærke, at når jeg ikke tager udspillet fra de konservative alvorligt – jeg har egentlig sagt det én gang – er det, fordi man ikke har foretaget blot de

nødtørftigste beregninger over det. Hr. Gammelgaard foreslår, at vi drøfter forslaget i udvalget. Ja men hvad er det, vi skal drøfte? De gode hensigter? Hvorfor har man dog ikke brugt sin tid til at foretage nogle beregninger, regne nogle eksempler ud, skønne over, hvad det vil koste, hvad det medfører af tab, og hvem der så skal betale for tabet? Så havde der været noget at drøfte. Det ville jeg gerne.

Jeg skal endnu engang beklage, at de konservative ikke har taget dette problem mere alvorligt, men at man bare fremsætter et sådant forslag.

Glistrup (FP):

Det er trøstesløst, at det socialistiske flertal, der så tydeligt tegner sig i denne debat, bare bliver ved med hændervridende at sige, at her i denne periode, hvor samfundet bliver fattigere, skal det være sådan og sådan. Ja men det er da netop det, vi skal hindre, at samfundet bliver fattigere. Vi skal jo selv gøre samfundet rigere.

Når hr. Flygaard som den sædvanlige bannerfører for socialistflertallet spørger, om vi dog ikke har opdaget, at Danmarks bytteforhold er blevet forringet, og siger, at derfor må vi gå tilbage osv., så må man spørge hr. Flygaard, om han ikke har opdaget, at der engang i sidste århundrede var en mand – eller måske snarere flere mænd – der sagde: hvad udad tabes, skal indad vindes. Det er jo netop det, dette forslag går ud på. Det er jo i den grad et modsvar i det 20. århundrede til, hvad Dalgas gjorde i det 19. århundrede. Man kommer her og siger: igennem disse betydelige lettelser af indkomstskatten opnår man, at Danmark bliver rigere. Flere af ordførerne har citeret en sætning i forslaget bemærkninger om, at der sker et fald på 6 pct. i reallønnen. Det er simpelt hen bare udtryk for, at samfundet er blevet fattigere, for vi har jo nogenlunde det samme antal indkomstmodtagere. Det er den fattiggørelse, vi skal kæmpe imod.

Hr. Wilhjelm sagde, at dette fald skyldes den førte indkomstpolitik. Det kommer selvfølgelig an på, hvordan man definerer indkomstpolitik. Det er helt oplagt, at det skyldes den førte politik herinde alt i alt, idet man har gjort det så fortvivlende lidet tillokkeende at øge det nationalprodukt, som vi 5